

KỶ NIỆM TRƯỜNG SƠN

Chuyện đã gần ba năm nhưng vẫn là những kỷ niệm rất đáng ghi nhớ của tôi với Liên Đoàn Hướng Đạo Trường Sơn (LĐHĐTS). Chuyện là thế này: cách đây ba năm các con của tôi bắt đầu gia nhập LĐHĐTS trong ngành Cub và Brownie. Tôi còn nhớ cứ mỗi sáng thứ bảy là ngày họp hàng tuần của Liên Đoàn, tôi lại phải ra công, ra sức, vừa thuyết phục, vừa năn nỉ hai đứa nhỏ, phải giải thích cho chúng rõ về những tốt đẹp của sinh hoạt hướng đạo. Dù cho tôi có nói gì đi nữa, chúng vẫn còn ầm Ức, không vui vì phải tạm thời gác qua một bên những chương trình phim vui nhộn của thiếu nhi trên các băng tần tivi, để mặc lên người bộ đồng phục hướng đạo và lên xe đi ra park sinh hoạt. Cũng đúng là trẻ thơ, khi chưa đi thì ầm Ức, nhưng khi ra đến park, nhập vào bọn với các bạn cùng trang lứa và dưới sự hướng dẫn nhiệt tình, kinh nghiệm của các trưởng, chúng đã dễ dàng hòa nhập vào những sinh hoạt, những trò chơi đầy bổ ích đến nỗi sau khi buổi sinh hoạt đã kết thúc, hai đứa con tôi vẫn chưa chịu về và còn hỏi ngược lại “Sao ba đón con sớm vậy?”

Ba năm trôi qua, hai đứa nhỏ đã quen với nề nếp, quen với những sinh hoạt của Liên Đoàn. Chúng đã biết thích thú mỗi lần đi camping, field trip với các bạn trong đoàn. Tôi còn nhớ rõ lần đi trại Liên Kết đầu tiên với Liên Đoàn, hai đứa nhỏ lần đầu ngủ trong lều ngoài trời, phần lạ nơi chốn, phần lạ giường cứ trăn trở khó ngủ cả mấy tiếng đồng hồ dù cả ngày đã mệt mỏi với những trò chơi, sinh hoạt với các bạn và trưởng. Tất cả những tiến bộ của hai đứa con tôi đã phần lớn là từ công sức, tâm trí của các trưởng trong LĐHĐTS đã uốn nắn, dạy dỗ các em trong những buổi sinh hoạt, tập cho các em biết thích ứng với đời sống và nhất là có tinh thần trách nhiệm, không ích kỷ, một điều rất khó dạy cho những em sinh ra và lớn lên trên xứ

Mỹ này.

Khi viết những dòng này, tôi muốn gửi đến tất cả các trưởng của LĐHĐTS một lời cảm ơn chân thành về những tình thương, những công sức và tâm trí các trưởng đã dành cho các em trong suốt thời gian qua. Tôi rất hiểu các trưởng ai cũng có gia đình, có công ăn việc làm riêng, nhưng đã không nề hà để đến với các em với tất cả tấm lòng, để uốn nắn các em thành những thành viên tốt của xã hội ngày mai. Nhìn hai đứa con trong đồng phục hướng đạo, nhìn chúng trưởng thành dần theo ngày tháng tôi cảm phục tình thương các trưởng đã dành cho các em. Tôi cũng xin cảm ơn tất cả các bạn phụ huynh đã sát cánh với Liên Đoàn trong công việc này. Viết những dòng này không phải là để ca tụng nhau mà chỉ nói lên cảm nghĩ của một phụ huynh trước những nhiệt tình của các trưởng đã dành cho thế hệ mầm non. Dù chỉ mới đến với Liên Đoàn có ba năm tôi cũng đã chứng kiến rất nhiều thay đổi. Tất cả là nhờ sự cộng tác chặt chẽ giữa các trưởng và phụ huynh đã đem lại cho các em có được những sinh hoạt bổ ích. Tôi nhớ những lần đi cắm trại Liên Đoàn, đây thực sự là những giờ phút đem mọi người lại gần với nhau, đây cũng thực sự là những giờ phút thư giãn của mọi người. Tất cả đã tạm quên được những ưu tư của đời sống để cùng sinh hoạt với các trưởng và các em. Nhớ những buổi lễ mừng Xuân đầu năm, Liên đoàn đã giúp các em nhớ lại nguồn gốc và bản chất dân tộc của mình qua những sinh hoạt truyền thống của ngày Tết âm lịch. Những lúc như vậy, tôi nghĩ các trưởng và các phụ huynh chắc sẽ có chung một cảm nghĩ: niềm hạnh phúc là

khi thấy con cái mình có được một môi trường sinh hoạt lành mạnh và bổ ích.

Tâm trí vẫn miên man về những tháng ngày đã qua, ngòi bút vẫn tiếp tục chạy trên giấy để “tâm sự” với các trưởng và các anh chị phụ huynh về những kỷ niệm với Liên Đoàn Hướng Đạo Trường Sơn. Nhân kỷ niệm ngày lễ thành lập Liên Đoàn tròn 25 tuổi sắp đến, tôi mong rằng với tất cả thiện chí của các trưởng và các phụ huynh, Liên Đoàn Trường Sơn sẽ mỗi ngày mỗi phát triển để đào tạo cho xã hội những công dân tốt, những người con hiểu biết lẽ phải. Trong bài viết tôi xin dùng chung hai chữ “các trưởng” và “các anh chị phụ huynh” để nói chung tất cả chúng ta, những người có cùng một ước nguyện là đóng góp cho xứ sở này những con người xứng đáng. Nói cho rõ hơn những “công dân Mỹ” gốc “Việt Nam Tự Do” thật là hoàn chỉnh để tiếp tục kiến tạo một nước Mỹ tự do và hạnh phúc.

Rất thân,

Phụ Huynh Bình Trần

Bí Quyết Thành Công

Một phóng viên được cử đi phỏng vấn giám đốc một công ty nọ.

- Thưa ông, xin ông cho biết bí quyết dẫn đến thành công của ông ngày hôm nay?

- Quyết định đúng.

- Làm sao để có những quyết định đúng đó, thưa ông?

- Kinh nghiệm.

- Vậy làm thế nào để có kinh nghiệm ấy?

- Quyết định sai nhiều lần !

- !!!!!

Nguyễn Bá Thành

Những Daisy và Brownie (2001)

*Maitlyn -
Daisy GS
(bé Chuột
của Tr.
Hùng &
Hội An)*

*Tr. Hội An - Hồng
Bích - Cửu Lâm -*

** Matthew say giấc
ngủ khi mẹ (Hội An)
bận ghi chép cho
buổi họp.*

